

*„Ez a legújabb kor, de sötétebb, mint régen,
Gyilkos hajsza dúl földön és égen,
Démonok járvák örült táncukat,
Álszentek ígérek boldogabb napokat.”
(Részletkérdés)*

Ragadjuk meg tehát a gyártók által az összes tévékészülékhez elmaradhatatlan kellékként mellékelte univerzális elhárító fegyverzetünket, a távvezérlőt, és váltsunk ... no, nem csatornát, hanem bemenetet! A programcsatornák helyett kapcsoljunk át valamelyik ún. vonal-bemenetre! E műveletet elvégezve, régebben a LINE és a bemenet sorrendjének megfelelő szám, manapság pedig általában a HDMI¹ felirat jelenik meg a képernyőn.

„Hazug érv, hogy tessék elkapcsolni, ha nem tetszik. Az emberek sodródni szeretnek. Ha megadjuk nekik a könnyebb utat, akkor arra indulnak. Nem is a műsort, mint inkább a televíziót nézik. A doboz egy olyan villózó kép, mint a tűz. Kikapcsolsz, amikor ülsz előtte és bámulsz bele. A lezsibbadt állapot pedig tökéletes ahhoz, hogy átadjanak a nézőnek logókat, dallamokat. Egy fogyasztói kultúrát, érzetet, amely szerint a keftől egészségesek, a nagyobb tévétől boldogabbak lesznek. Azt hazudják, hogy a boldogság megvehető. Miközben tudományos tény, az emberek boldogabbak azon országokban, ahol alacsonyabb a fogyasztás.”

„Nincs távirányító-demokrácia. A gyerekeink nem tehetik meg, hogy nem nézik az aktuális reality-t, mert a közösségeikben ők elszigetelődnek.” (Puzsér Róbert)

1 A **High Definition Multimedia Interface (HDMI)** egy korszerű csatlakozófelület tömörített audio-video adatfolyamok átvitelére. A HDMI-t elsősorban a napjainkban egyre bővülő digitális jelforrások által küldött digitális jelek tökéletes – azaz teljességgel torzítás- és tömörítésmentes – átvitelére tervezték. Ahogyan a digitális televíziózás és az egyéb különféle szórakoztató-elektronikai berendezések mind jobb és szebb képet szolgáltatnak, úgy vált szükségessé egy olyan kábel és hozzátartozó csatlakozófelület megalkotása, amely ezt az élményt nem rontja le azáltal, hogy a video- és hanganyagot csak tömörítve képes szállítani. (Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/High_Definition_Multimedia_Interface)

Most persze joggal kérdezheted, ugyan vajon, miért is van olyan nagy jelentősége ennek? Megmondom. Amikor csatornát váltasz, pusztán annyi történik, hogy az ő kínálatukból válogatsz! Ám abban a pillanatban, hogy bemenetet váltasz, te veszed kézbe az irányítást, és egy egészen más világ tárul(hat) fel előtted! A saját, az általad teremtett világ! Már, ha veszed magadnak a fáradságot, és méltóztatsz végre teremteni! A teremtés nagyon fontos, a legfontosabb! Erről majd kicsit később részletesen is ejtünk néhány keresetlen szót.

*„A televízió propaganda eszköznek készült, agymosási céllal, még akkor is, ha szó-
rakoztatásnak álcázzák.”*

(Alan Watt)

*„A tévé a proletárok ópiuma, az alsóbb néprétegek kábítószere, magára valamit adó
ember számúzi otthonából.”*

(Cserna-Szabó András)

*„A tévé kiirtja a házi zenét, rontja a szemet, szétzilálja a családok életét, és egyáltalán,
a teljes elhülyüléshez vezet.”*

(Patrick Süskind)

„A televízió a leggonoszabb dolog a bolygón.”

(Kurt Cobain)

*„A tévé minden kocsmában olyan, mint a nap: meghatározza a vendégek tekintetének
irányát, és azt is, miről beszélnek.”*

(Bernlef)

De vissza a tévédhez! A televíziókészüléked akárhány bemenetére ugyan is olyan eszközöket csatlakoztathatsz, amilyeneket akarsz. Nem mások döntenek el, hanem te magad! Legalábbis egyelőre még engedik neked – és nekem is –, hogy saját kezünkbe vegyük az irányítást, de ami talán még ennél is lényegesebb és fontosabb, hogy – ha csak átmenetileg is, de – megengedik, hogy lekapcsolódjunk, hogy lekapcsolódhassunk a hálózatukról! Mert a hálózat nem a miénk, ezt ne felejtse el! Részletesen erről is majd a későbbiekben!

Nos, tehát a televíziókészülékedre csatlakoztatott eszközök általában valamilyen médiatartalmat játszanak le, vagy jelenítenek meg a képernyődön. Azonban az, hogy ezekre a lejátszó-eszközökre milyen médiatartalmak ke-

rülnek, csak és kizárólag rajtad múlik! Itt és most te magad vagy a szerkesztő! És ez megint nagyon fontos!

Miért?

Azért, mert téged a Jóistenen kívül senki más nem ismer úgy, mint te magad. A Jóistenen kívül senki más nincs, aki születésedtől fogva egészen a halálodig bezárólag, életed minden pillanatában veled van, csak te magad. Következésképpen rajtad és a Jóistenen kívül nincs senki más, aki jobban tudná, mi az, ami a legjobb neked, csak te magad. És ez még annak ellenére is igaz, hogy életed minden pillanatában arról győzköd téged az egész világ, hogy mindig más az, aki tudja – és természetesen rögtön meg is mondja, vagy meg akarja mondani neked – mi a legjobb a te számodra. No, mármost, ha így áll a dolog – már pedig nagyon úgy néz ki, hogy így áll –, akkor talán az lesz a legjobb, ha nemcsak a biológiai lényed, de az ugyanennyire lényeges, vagy talán még lényegesebb, még lényegibb szellemi, spirituális, lelki lényed számára fontos „táplálék” összeállítását sem bízod másra, mint saját magadra!

„Az újságíró, a narrátor, a rendező mind arról akarnak mesélni, milyen a világ, milyen valójában. Elmondani az olvasóknak, a nézőknek: a világ nem olyan, amilyennek eddig gondoltad, hanem egészen más. Nem olyan, amilyennek hitted, én majd felnyitom a szemedet, hogy megláthasd az igazságot. De ez senkinek sem sikerül tökéletesen.”

(Roberto Saviano)

Ezúttal légy te magad a...

Igazán nem is a szerkesztő szó az, ami a legjobban illik ide. Talán helyesebb és pontosabb lenne ez a megfogalmazás: Légy te magad a média²! Hiszen

2 Az angol nyelvben a media mint a „medium” többes száma szerepel. A mai nyelvhasználatban gyakran áll „közvetítő” jelentésben, amit a tömegkommunikációban használt „média” jelölés is erősít. Eredetileg a latin „medius” -on keresztül a görög μέσος (mésos) szóból származik, és a szótári első jelentések alapján egy olyan entitást jelöl, amelyik középen vagy más dolgok között helyezkedik el, tehát egy közbülső test vagy mennyiség. A kommunikációban a média az információ rögzítésére és közvetítésére használt eszközöket jelenti. A média szót gyakran használják a tömegtájékoztatói eszközök szinonimájaként (újság, televízió, rádió stb.) (Forrás: [https://hu.wikipedia.org/wiki/Média_\(kommunikáció\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/Média_(kommunikáció)))

az is te magad vagy, aki a megszerzett tudást, az elsajátított képességeket, viselkedésformákat és -mintázatokat, valamint az általad befogadott és magadévá tett szellemiséget akarva-akaratlanul is, de kifelé, a többiek, a többi ember felé közvetíted.

„Az ember, mérhetetlen gögijében és hiúságában, hajlandó elhinni, hogy a világ törvényei ellen is élhet, megmásíthatja azokat és büntetlenül lázadhat ellenük. Mintha a vízcsepp ezt mondaná: „Én más vagyok, mint a tenger.” Vagy a szikra: „Rajtam nem fog a tűz.” De az ember semmi más, mint egyszerű alkatrésze a világnak. (...) A kő, a fém is tovább él, mint az ember. Ezért mindaz, amit testünkön át jelentünk a világban, jelentéktelen. Csak a lelkünk erősebb és maradandóbb, mint a kő és a fém – ezért soha nem szabad másképpen látnunk magunkat, mint lelkünk térfogataiban. Az erő, mely a romlandó testi szövetben kifejezi magát, nemcsak alkatrésze, hanem értelme a világnak. Ez az erő az emberi. Minden más, amit a világban jelentünk és mutatunk, nevetséges és szánalmas.”

(Márai Sándor)

Az igen tisztelt Olvasó – aki végig küzdötte magát a Sáremler-trilógia három kötetén – most némiképp csalódott lehet. Minden biztonnyal hiányolja a fennkölt hangvételt, magasabb eszmeiséget sugalló bevezetést, sőt, még az is előfordulhat, hogy némiképp nehezten is a szerzőre, amiért az mindenféle előkészítés, ráhangolás nélkül, rögtön belevág a média részébe³. A társadalom tagjai felé semminemű empátiát, szolidaritást, beleérző-képességet nem mutató, ám manapság annál inkább divatos és elterjedt szóhasználatlál élve azt is mondhatnám: „így jártál”. De nem mondom. Fogalmazzunk úgy: ez most egy ilyen könyv.

3 Az *in media(s) res* (ejtsd: „in mediász rész”, latin kifejezés, magyarra fordítva: „a dolgok közepébe vágva”) egy írói technika, amelynél az elbeszélés a történet közepén kezdődik és nem az elején (*ab ovo* vagy *ab initio*). A történet előzményeit gyakran az elbeszélésben később, visszapillantások útján mutatja be az alkotó. Klasszikus művek, amelyek így kezdődtek például Vergilius *Aeneise* vagy Homérosz *Iliasza*. Mind az *in medias res*, mind az *ab ovo* kifejezés Horatius római költő *Ars Poetica* című művéből származik. A kifejezésnek az irodalmon kívüli jelentése is az, amikor idő hiányában az egyébként szokásos előkészületek helyett egyből a lebonyolítás következik. (Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/In_medias_res)

Bizony, már jó ideje annak, hogy fent a Nagyfőnök benyomta a gombot, én pedig belekezdtem a billentyűzet kitarató püffölésébe, melynek eredményeként megszületett MONEYPULÁCIÓ című könyvem, amely – akkor még nem tudtam, de – a későbbiekben aztán egy trilógia – A Sárember kora – első kötetévé vált. Ez a trilógia talán a világ legkülönlegesebb trilógiája, az egyetlen, amely ugyan három könyvből, de négy kötetből áll! A régi mondáshoz hasonlóan: „Három a magyar igazság, ez a ráadás! Ez a könyv, melyet most kezében tart a tisztelt Olvasó, a ráadáskötet. Úgy éreztem, ezzel még adós vagyok.

Az első könyv, a MONEYPULÁCIÓ, egy teljes egészében soha el nem hangozható előadás anyagából készült. A könyv műfajából adódóan jóval szélesebb körből merítve, részletgazdagabban és természetesen árnyaltabb formában, de mégis egyfajta minőségi útmutatót, útravalót kínált minden ember számára, aki a XXI. században sem zárkózik el olyan, elsőre haszontalannak tűnő tevékenységek elől, mint példának okáért fából készült, furcsa fekete színű ákombákomokkal teleírt tárgyak kitarató és élvezetes lapozgatása. Holott a pénz utáni hajkurászással vagy egyéb más, csakis közgazdaságilag értelmezhető – az áras népekre jellemző – tevékenységekkel is múlathatná az időt.

„A pénz minden Istent és embert lealacsonyít és áruvá változtat.” (Karl Marx)

„Teremteni jöttünk a világba! Ha egésznap szopunk, az azt jelent, hogy valamit nagyon elcsesztünk!” (Géczy Gábor)

„Minden nap egy új doboz, fiúk. Kinyitjátok és megnézik, mi van benne. Ti döntitek el, hogy ajándékos doboz-e vagy koporsó.” (Kemény motorosok c. film)

*„A pénz nem minden, és még csak nem is elég,
A mai világban sajnos a legfontosabb kellék,
Kell még! – mondod, hiszen valami készlet,
De soha meg nem szűnik ez a hiányérzet.”*

(Sub Bass Monster – Pénz)

Ez a kötet, az első könyvhöz hasonlóan, szintén egy előadás anyagán alapul. Méghozzá a MONEYPULÁCIÓ című kötethez készített könyvajánló előadás anyagán. Az országot járva többször is hallottam a közönségtől, jó lenne ezt a tudás- és ismeretanyagot is valamilyen maradandóbb formában megőrizni, továbbadni az utókor számára. Bár „a szó elszáll, az írás megmarad” korszakot már bizonyosan magunk mögött tudhatjuk, az elektronikus formátumokban rögzített információkat manapság sokkal könnyebb és gyorsabb eltüntetni, vagy a széles tömegek számára elérhetetlenné tenni, mint egy könyvet. Mindössze néhány gombnyomás az egész, és kész.

A könyv, elsősorban tárgyiasult jellegének köszönhetően, szemben például a hálózatos technológiákon tárolt információs tartalmakkal, megköveteli a fizikai jelenlétet, azaz ha valaki elérhetlenné akar tenni, el akar tüntetni, meg akar szüntetni, vagy el akar pusztítani valamilyen nyomtatott tömegmédián (tehát például könyvben) tárolt tartalmat, annak fizikailag jelen kell lennie, vagyis oda kell mennie, ahol a könyvek találhatóak. Ez, a mai, mindent távolról megfigyelni, ellenőrizni és irányítani akaró világban nagyfokú kényelmetlenséggel és többletköltséggel jár, hiszen előerőt kell bevonni és odaküldeni, akik adott esetben eltüntetnek polcokról könyveket. Lett légyen szó akár bezúzásról, akár tömeges méretű felvásárlásról.

De van más is! Túlelektronizált világunkban a könyv, főként, ha az egy bizonyos terjedelmet meghaladó könyv (vagyis nagyon vastag) eleve hátrányból indul. Az első, ellentmondást nem tűrő kijelentés, amivel az efféle könyvek szerzője azonnal szembe találja magát, hogy minimum hülyének nézik. Ezt magam is többször megtapasztaltam. Ugyan ki fog elolvasni egy ilyen vastag könyvet, amikor az emberek úgy nagy általánosságban ma már vajmi keveset, vagy egyáltalán semmit sem olvasnak? Úgy tűnik azonban, az olvasók erről az ex katedra ⁴kijelentésről mit sem tudtak, vagy elfelejtettek szólani nekik, mert – mint kiderült –, ha egy könyv felkelti az érdeklődést, akkor az olvasó, legyen a könyv bármilyen vastag is, de el fogja olvasni.

„Egy könyvet elolvasni, megemészteni komoly erőfeszítést igényel. De odaülni a televízió elé – kikapcsolódás, lazítás. A test és a lélek kényelme. A fotelkultúra ajándéka...

4 **ex katedra**: fölényesen, a szószekekről szólva

A régi görögök márvány- és kőszínházakat építettek maguknak. Nem sajnálták értük az áldozatot. Tudták, hogy katarzisosok nélkül fölfoghatatlan, érthetetlen az emberi lét. Ma csak igen kevés ember érzi ennek a szükségességét, a többség jobbra csak szóra-kozni, nevetni, bámészkodni akar. Nézni a szakadatlanul zajló „világszínházat”. Nem megrendülésre vár, csupán bennfentes óhajt lenni. A bennfentesség pedig nem más, mint a szabadság ellenpontja. Önárulás. Légyfogó-filozófia. Mi csapja be ennyire az emberek zömét? Az, hogy a kép, a látvány sokkal inkább valóságosnak látszik, mint a szó. Igaz, hiszen látjuk – gondolják sokan. Holott értelmezés nélkül a látvány akár absztrakció is lehet.”

(Csoóri Sándor)

De, ha Mammon anyagi világának mindent lecsupaszító, a magasabb eszmei, emberi értékeitől megfosztó tematikáját nézzük a maga szörnyűsége valóságában, akkor is arra az eredményre jutunk, hogy az olvasás, nos, minimum kifizetődő tevékenység!

A dátum 2016.01.07.

1200 GAZDAG EMBER TANULMÁNYOZÁSA UTÁN, EGY KÖZÖS – INGYENESEN VÉGEZHETŐ – IDŐTÖLTÉST TALÁLTAK

És ezt te is megteheted...

Bár a Kelet-európai és magyarországi vállalkozói környezet, kultúra és történelem egészen más, mint pl. az Egyesült Államokban (mást jelent Magyarországon a gazdag ember, vállalkozó és más pl. Amerikában), mégis így év elején érdemesnek tartottam megosztani ezt a rövid és egyszerű írást, amely egy fontos pontra mutat rá, azok számára, akik önmegvalósító vállalkozói szemlélettel élik az életüket. (Az eredeti cikk a Business Insider-ben jelent meg.)

Amikor Steve Siebold még csak egy szegény egyetemista volt, a gazdaggá válás témájában kezdett el kutatni. Az egész egy interjúval kezdődött, amikor egy milliomos hajlandó volt interjút adni neki – ahogy meséli a US News & World Report magazinnak. Azóta – az előző három évtized alatt –, több, mint 1200 emberrel készített interjút, olyanokkal, akik a világ leggazdagabbjai közé tartoznak, eközben ő maga is önerőből vált milliomossá.

Siebold a kutatásai közben egy érdekes és minden interjú alanyát tekintve közös szabadidős tevékenységre figyelt fel: önmagukat képzik mindennapos olvasással.

„Sétálj be egy gazdag ember otthonába és a legelső dolog, amit látni fogsz, egy nagy könyvtár lesz, teli olyan könyvekkel, amelyeket ezek az emberek a saját képzésükre használtak, hogy sikeresebbek legyenek, – írja Siebold. „A középosztály regényeket olvas, bulvár és szórakoztató magazínokat.”

A gazdag emberek inkább képzik magukat, minthogy szórakoztatni akarnák magukat.

Ha Warren Buffet példáját vesszük, akkor azt fogjuk találni, hogy munkaidejének 80%-át olvasással tölti. Thomas Corley szerint – aki a „Gazdag Szokások: gazdag emberek napi sikeres szokásai” című könyv szerzője –, a gazdag emberek 67%-a egy órát vagy még annál is kevesebbet néz TV-t naponta, miközben a szegény embereknek csak 23%-a néz napi 1 óránál kevesebbet TV-t. Corley úgy találta, hogy a gazdag emberek csupán 6%-a néz valóságshow-kat, míg a szegény emberek 78%-a teszi ezt.

Miközben a gazdag emberek nem szükségszerűen tulajdonítanak sok jelentőséget az iskolai képzettségnek – a legsikeresebb emberek legtöbbszörnek alacsonyabb iskolai végzettsége van –, ennek ellenére hisznek az iskolai képzések utáni önálló tanulásban, még jóval az iskolai képzések után is – magyarázza Siebold.

„Miközben a tömegek meg vannak győződve arról, hogy a diplomák és doktorátusok vezetnek el a gazdagsághoz, ez inkább csak azért van, mert az egysíkú gondolkodás csapdájába kerültek, amely a tudatosság magasabb szintjeit elzárja előlük” – írja Siebold. „A gazdagokat nem érdeklik az eszközök, őket csak a végeredmény érdekli.”

Forrás: <http://nexttimethere.blogspot.hu/2016/01/1200-gazdag-ember-tanulmanyozasa-utan.html>

„Az embernek dolgoznia kell, gürcölni a mindennapi betevőért. Akik gyorsan próbálnak meggazdagodni, vagy mások nyakán élősködnek, előbb-utóbb mindannyian elnyerik méltó büntetésüket. Ez a tanulság. De sajnos gyorsan elfelejtettük, amit tanultunk. Ezért újból és újból meg kell tanulnunk minden egyes leckét.”

(Cowboy Bebop – Csillagközi fejevadászok c. film)

„Tudom, mit jelent a legteljesebb nyomorban élni, mit jelent éhezni, fájni és így tovább. (...) Nem jelent semmit vagy csak igen keveset. Az ember hozzászokik, és ha némi önuralommal rendelkezik, végül már nevet rajta.” (Bengt Danielsson)

„Miért csak azoknak van joguk a jóléthez, akik a jólétből jöttek?” (Szilvási Lajos)

E kissé hosszúra nyúlt bevezető végén tetézem a bajt, ráteszek még egy lapátal! Mondjuk úgy, a trilógiára olyannyira jellemző „húbazzmeg”-tematika jegyében. Tudod, kizárólag a hiányos műveltség fehér foltjainak satírozgatása végett!

Emlékeztetőül!

„**húbazzmeg**”: Az urbánus frazeológiában – városi szóhasználatban – a sajátos ún. „AHA-élmény” pillanatának megfelelő retorikai érzékeltetésére szolgáló széles körben elterjedt szakkifejezés. Ez az az összetett cselekvéssorozat, amikor a felismerést azonmód tett is követi: a homlokodra csapsz és hangosan aszondod: „vazzzzeeg”. Ezzel egy időben pedig az a bizonyos sokat emlegetett tantusz éktelen nagy robajjal végre a földre esik, te pedig hálát adsz az Úrnak, hogy megvilágosodtál. Vagy legalábbis megtetted az első lépést a megvilágosodás felé. Vagy azt hiszed, hogy megtetted.

„A kitartás, pajtás, ami előre visz,
de tudjuk, csak az halad, aki a lépésben hisz.”
(Sub Bass Monster – Kitartás)

Jöjjön tehát másik nagy kedvencem, a szintén amerikai sorozat⁵, Martin „mester” agyszüleménye, a „Trónok harca”, kissé más szemszögből! Lehet anyázni, lehet tiltakozni, lehet vitakozni, lehet nem egyetérteni, csak egyet nem lehet! Pontosabban: egyet nem szabad: nem gondolkodni! Ha eddig

5 Itt hívom fel a tisztelt Olvasó figyelmét, hogy a könyvünk későbbi részében szintén meglehetősen részletességgel és alaposággal tárgyalt másik sorozat, amely a valóság lecserélését illetően gyakorlatilag azonnal leküldi megalázóba a jelen kötetünkben említésre kerülő másik öt mozifilm, a Sex and the City (Szex és New York), szintén az HBO terméke.